

[Finansministeren.]

skatteudskrivningen i skatteåret 1948—49. For skatteydere med skattepligtige indkomster på over 20 000 kr. — hvortil svarer en faktisk indkomst på ca. 27 000 kr. — gik forslaget ud på en mindre skatteforhøjelse, der ialt ville andrage 7 mill. kr. Den samlede virkning af lovforslaget, som det oprindeligt forelå for det andet høje ting, var således skattenedsættelser til et samlet beløb af ca. 93 mill. kr.

Den skatteskala for indkomstskatten for personer, der indeholdes i de årlige udskrivningslove, har med mindre ændringer været uforandret siden den første udskrivningslov, der gjaldt for skatteåret 1940—41. Denne skatteskala indeholder en kraftig progression ikke mindst for de mindre indtægter. De stigende pengeindtægter i forbindelse med skatteskalaens progression har bevirket, at mange skatteydere har fået deres skatter forhøjet forholdsmæssigt betydeligt mere end deres indtægter. For manges vedkommende har prisstigningerne opvejet stigningen i deres pengeindtægter, og en lempelse i indkomstbeskatningen for disse indtægtsgruppers vedkommende har man derfor måttet anse for påkrævet.

Dette synspunkt må betragtes som anerkendt fra alle sider under lovforslagets behandling i det andet høje ting. Under behandlingen der er den af mig foreslåede skatteskala undergået visse ændringer, der betyder en yderligere lempelse af indkomstskatten til staten for personer med skattepligtige indkomster på mellem 8 000 og 12 000 kr. samt en lempelse også for personer med skattepligtige indkomster mellem 12 000 og 20 000 kr. Denne udvidelse af de foreslåede skattelemper har der været enighed om fra alle sider. Ændringerne i den foreslåede skatteskala betyder endvidere, at en del af den foreslåede forhøjelse for skattepligtige indkomster på over 20 000 kr. er faldet bort.

De yderligere skattelemper, der er en følge af de i folketinget vedtagne ændringer, andrager et beløb af ialt ca. 29 mill. kr. Som forslaget nu fremtræder, er dets samlede virkning således skattenedsættelser til et samlet beløb af ca. 122 mill. kr.

I denne forbindelse vil det være rimeligt at nævne, at det for det kommende skatteår har været muligt at nedsætte indkomstskatten til den fælleskommunale udligningsfond med 15 pct., så at denne skat altså opkræves med 85 pct. af skatten ifølge skalaerne i den pågældende lov. Denne nedsættelse kan anslås til ialt ca. 30 mill. kr. Heraf falder på skattepligtige indkom-

ster indtil 12.000 kr. en nedsættelse på 20 mill. kr. For skattepligtige indkomster mellem 12 000 og 20 000 kr. andrager nedsættelsen ialt 3 mill. kr. og for indkomster over 20 000 kr. ialt 7 mill. kr.

Tages statskatten og den fælleskommunale skat under eet, fremkommer der altså en skattenedsættelse på ialt 152 mill. kr.

Som jeg nævnte før, er der endvidere i lovforslagets § 1, stk. 4, foreslået ændringer i de gældende regler i statskatteloven af 1922 om skattefri fradrag for familieforsørgere og andre skatteydere. Disse ændringer er taget i betragtning ved de oplysninger, jeg har givet angående den skattemæssige virkning af den nye skatteskala. Der er ikke ved behandlingen i det andet høje ting foretaget nogen ændring i lovforslagets bestemmelser om disse fradrag. Forslaget går ud på at forhøje de hidtil gældende maksimale fradrag med 200 kr. for familieforsørgere og med 100 kr. for ikke-forsørgere. Endvidere foreslås indtægtsgrænsen for det maksimale fradrag forhøjet fra 5 000 til 6 000 kr. Efter de nugældende regler gennemføres der en gradvis aftrapning af disse fradrag for skatteydere, hvis skattepligtige indkomster ligger mellem 5 000 og 10 000 kr. Denne aftrapning er foreslået rykket op, så at den for skatteåret 1949—50 omfatter skatteydere med indkomster mellem 6 000 og 12 000 kr.

Jeg vil herefter gerne gå over til nærmere at omtale forslaget regler om beskatning af de kooperative virksomheder. Jeg skal dog ikke gå stærkt i detaljer, men holde mig til forslaget hovedprincipper og begrundelsen for disse.

Som forslaget foreligger, har det fået tilslutning fra socialdemokratiet, venstre og det radikale venstre, og jeg beklager, at ikke også det konservative folkeparti, som startede en nærmere behandling af hele dette spørgsmål i det andet høje ting, ikke har ment at ville medvirke til en saglig løsning af hele dette problem på det grundlag, som nu foreligger.

I bemærkningerne til lovforslaget, der udførligt giver en fremstilling af de gældende lovbestemmelser og af de synspunkter, som har været gjort gældende under de mange drøftelser, der har været ført for at nå frem til en løsning af kooperationens beskatningsforhold, er følgende tre hovedspørgsmål opstillet, nemlig:

1. Hvilke kooperative virksomheder bør inddrages under skattepligten?
2. På hvilket grundlag bør opgørelsen af den skattepligtige indkomst foretages?